

Název a adresa školy:	Střední škola průmyslová a umělecká, Opava, příspěvková organizace, Praskova 399/8, Opava, 746 01
IČO:	47813121
Projekt:	OP VK 1.5
Název operačního programu:	OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
Typ šablony klíčové aktivity:	III/2 Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT (20 vzdělávacích materiálů)
Název sady vzdělávacích materiálů:	STT I
Popis sady vzdělávacích materiálů:	Strojírenská technologie, 1. ročník
Sada číslo:	B-06
Pořadové číslo vzdělávacího materiálu:	18
Označení vzdělávacího materiálu: (pro záznam v třídní knize)	VY_32_INOVACE_B-06-18
Název vzdělávacího materiálu:	Žíhání I
Zhotoveno ve školním roce:	2011/2012
Jméno zhotovitele:	Ing. Hynek Palát

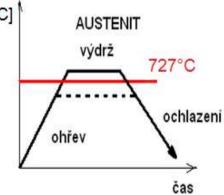
ŽÍHÁNÍ

• Je způsob tepelného zpracování.

Podle teploty žíhání rozlišujeme žíhání na :

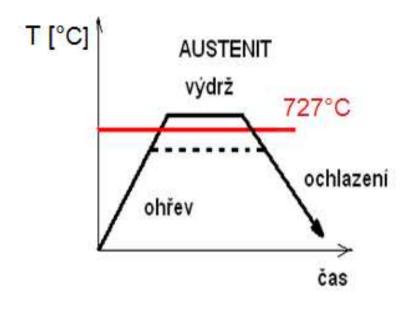
a. S překrystalizací – nad 727°C. Troj

b. Bez překrystalizace.

Průběh žíhání

Podstatou je rovnoměrný ohřev součásti na teplotu žíhání,

výdrž na této teplotě po určitou dobu, a potom

pomalé ochlazování.

NVESTICE DO BOZVO JE VZDĚLÁVÁNÍ

ŽÍHÁNÍ OCELÍ

Druhy žíhání:

Rekrystalizační žíhání.

Žíhání ke snížení pnutí.

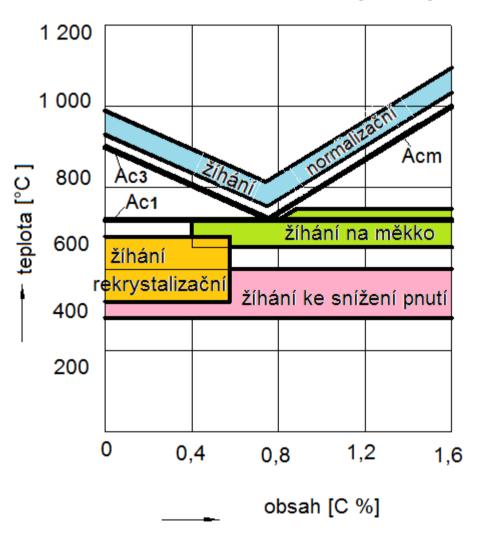
Žíhání na měkko.

Žíhání normalizační.

Teploty žíhání

S překrystalizací:

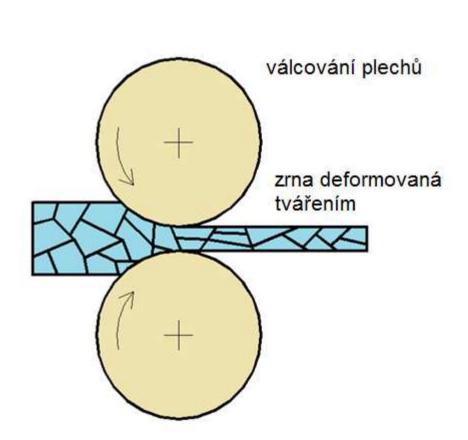
- Normalizační.
- Na měkko.

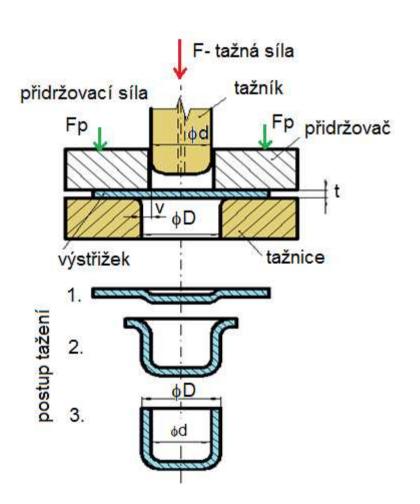
Bez překrystalizace:

- Na měkko.
- Rekrystalizační.
- Ke snížení pnutí.

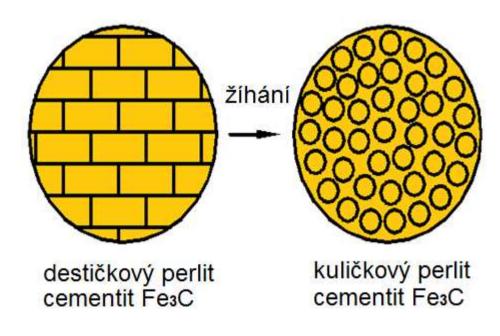
Deformace krystalů při tváření za studena

Žíhání naměkko = ke zlepšení obrobitelnosti

Účelem je dosažení nejnižší možné tvrdosti a struktury s převážně globulárními (kuličkovými) karbidy.

Úkoly:

- Vysvětlete rozdíl mezi žíháním bez překrystalizace a s překrystalizací.
- Z diagramu Fe Fe₃C odečtěte teplotu pro žíhání naměkko pro ocel s 2% C.
- Jaká struktura oceli je lépe obrobitelná? Globulární nebo lamelární?
- Z diagramu Fe Fe₃C odečtěte teplotu normalizačního žíhání pro ocel s 0,8% C. K čemu se normalizační žíhání používá?

Seznam použité literatury

- Hluchý, M., Kolouch, J. Strojírenská technologie 1 2.díl, 3.
 vyd. Praha: Scientia, 2002. ISBN 80-7183-265-0.
- Dillinger, J. a kol. Moderní strojírenství pro školu a praxi,
 Praha: Europa Sobotáles, 2007. ISBN 978-80-86706-19-1.